

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – FAKULTA PEDAGOGICKÁ

Katedra francouzského jazyka a literatury

ODBORNÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Martin BALUCHA

Název práce: *La Dramaturgie de Pierre Corneille dans Médée*

Vedoucí bakalářské práce: Závěš Šuman, Ph.D.

Hodnocení práce: 1

1. Cíl práce: 1

Martin Balucha se pustil do kritického přehodnocení několika základních postulátů klasicistní divadelní estetiky (přiměřenost, podobnost, zobrazení násilí na jevišti). V dostředivých kruzích zkoumá literární dobové stylové kategorie (baroko versus klasicismus) a poukazuje na jejich nedostatečné vymezení, resp. odlišení; v literatuře klasicistní nalezneme totiž řadu prvků tzv. barokních. Svou analýzu Martin opírá o relevantní odbornou literaturu a kriticky se pozastavuje nad vágním vymezením jednotlivých „pravidel“. Obecnější úvahy dokládá citlivými rozbory Corneillovy první tragédie.

Zpracování obsahu: 1

Spis splňuje všechny standardní požadavky kladené na BP, ba dá se bez nadsázky říci, že je v tomto smyslu příkladný. Výklad je plynulý, autor se neuspokojí pouhými parafrázemi, k odborné literatuře si zachovává kritický odstup.

Formální a jazyková úroveň: 2

Martinova vynikající francouzština nezklamala. Redakce však proběhla nedbale a práci hyzdí kromě několika gramatických chyb (slovesné vazby, nesprávně užitá slovesná tvary) řada překlepů. Upozorňuji na ně níže.

Přínos práce: 1

Jde o nadstandardní a vyzrálou práci. Některé Martinovy teze by bylo sice potřeba poněkud zjemnit či zproblematizovat (proměnlivost Corneillova postoje k Aristotelovi, scénické provedení – zejména nelehkou otázkou násilí na jevišti), k odstíněné interpretaci s ohledem na dobové kritické kategorie však Martin správně nakročil.

Otázky k obhajobě a další vyjádření, připomínky, náměty pro obhajobu práce:

Srovnejte Corneillovu první tragédii se Senekovou *Medeou*. V čem se Corneille u Seneky inspiroval, v čem nikoliv. V čem se obě tragédie odlišují.

Navrhovaná známka: výborně

Datum: 30. srpna 2013 v Praze

Podpis: Závěš ŠUMAN, Ph.D.

otázky, postřehy, náměty, korektury:

s. 10: Wölffli → Wölfflin; Raymond Lebègue (1895–1984) un passionné → Raymond Lebègue (1895–1984), un passionné (přístavek ve francouzštině oddělujeme čárkou z obou stran); années quarantes → années quarante; za bibliografickými údaji píšeme tečku (všude!); influençait – chybná shoda

s. 11: futures chercheurs → futurs chercheurs (shoda); années cinquantes → années cinquante (pozor na tuto chybu, které se často dopouštějí i rodilí mluvčí)

s. 12: les simples faits → le simple fait (nejspíš mea culpa); les études de Suisse (lépe by bylo du Suisse) – neobratné, raději prostě les études de Rousset; la perception baroque de Rousset → lépe la perception du Baroque de Rousset (nejde o „barokní“ vnímání, ale o vnímání/konceptualizaci baroka); ...dont la contradiction finissent → finit (v citaci z Rousseta, shoda); son → sans (!); reconcilie → réconcilie

s. 13: věta „Car quand le goût classique tente de définir son existence, c'est toujours à travers les défauts du baroque.“ není obratná (lépe Car quand il tente...); La preuve, de nouveau la pièce de jeune Corneille... → lépe La preuve en est, de nouveau, une pièce de jeune Corneille...

s. 14: Capplication → l'application; espace (?) opératoire → možná lépe leur bien-fondé opératoire; sentimenets → sentiments; exubérance → exubérance; extravagance → extravagance; apocalyptique → apocalyptique; trompe d'œil → trompe-l'oeil; terrifiant → terrifiant; „le point alarmant du baroque“? (má znamenat „le flou“ du baroque?)

s. 15: peindre → lépe třeba examiner, analyser, mettre à l'épreuve, présenter; destinée → consacrée; emprunter le trait du théâtre baroque – zde by mělo být připomenuto jaký, byť to z dalšího jasně vyplývá;

s. 16: třetí bod informace o jednotě času v závorce by bylo záhodno lépe formulovat; pour diminuer quelque chose de l'injuste → lépe asi de l'injustice de Créon; v převyprávění děje chyby v interpunkci

s. 17: pour être suivi – nepravý účel; qui était allé accompagné → qui était allé accompagner; un autre changement → lépe ce qui est... (návaznost na výše řečené); vers les paroles → lépe les propos, l'analyse; nous nous proposons (zde nevhodné užití reflexivní slovesné formy); 1649? (nejspíš překlep); aux passages... qui ensanglantent la scène (špatná formulace) → lépe třeba aux passages qui suggèrent la nécessité du spectacle sanglant;

s. 18: du moment, mais est → du moment, mais il est; sloveso affecter mi zde nepřipadá vhodné, možná lépe aura des conséquences; tout d'un coup tranche → tranche tout d'un coup (slovosled); argumentace (číslování výstupů) je zde vágní, pasáž by bylo záhodno rozvést; saigner, qui représente → saigner, représente (qui je zde nadbytečné); má být théoriciens grecs (shoda); Que sait-on, alors? → lépe Qu'en est-il alors?; Hédelin → Hénin (Hédelin je jedno ze jmen d'Aubignaka, lapsus);

s. 19: simpliste → zde lépe simplificateur; limiter ce débat autour des bienséances → lépe třeba limiter ce débat à la question épineuse des bienséances; perceptions (?) → lépe opinions, vues; Hédelin (sic!, cf. supra); puissement → puissamment; une seule expression → lépe l'expression; kvůli smyslu by mělo být *en to phanero thanatoi*; il nous souffrirait → lépe il nous suffit; promouvoit → promeut (!)

s. 20: dix-septiemiste → dix-septièmeiste; hyperbola je přítomna v obou verzích, v pozdější verzi je však expresivnější; interpretace o ampleur/gravité je tak trochu přitažená za pačesy; řekl bych spíše, že Corneille prostě zmiňované pravidlo (představení (krvavého) násilí na jevišti) ani s odstupem nepřijímá; první věta posledního odstavce mi nedává smysl, Corneille neinterpretuje řecké divadlo (?!), ale snaží se vypořádat se svazujícími pravidly; approche nouvelle → lépe nouvelle approche;

Castelvestro → Castelvetro

s. 21: čtené chyby v interpunkci, typografii; na co odkazují indexy a, c v citaci?; Il faut, ma fille, ... (v citaci v pravém sloupci; interpunkce, vložené oslovení nutno oddělit z obou stran čárkou; v nezalomených citacích je verše nutno oddělovat lomítkem (/) – i na jiných místech v práci; voir *les vers* 1401–1402;

s. 22: il revient → lépe třeba il nous renvoie; les vers 499–500 (dále tuto chybu již nevyznačují); des pouvoir → des pouvoirs; bien que Créuse envoyasse → mělo by být envoyât; se accepté → est accepté (celé souvětí by však bylo záhodno přeformulovat)

s. 23: entreprit → entrepris (!), souvětí Or, il est vrai... analýza přiměřenosti (convenance) není přesvědčivá, nic nevysvětluje

s. 24: jusqu'à ce qu'elle meurt → jusqu'à ce qu'elle meure; néanmnois → néanmoins; Si Créuse eût (?); Créuse augure le dilemme du héros? – to určitě ne; tirade de Médée, má být Créuse; cherchasse → cherchât; aristotelien → aristotélien

s. 25: les classique (!) préfèrent

s. 26: il se montre irrésolue (!); résolue DE tuer ses enfants

s. 27: avantage → d'avantage;

s. 28: car c'est là QU'elle a ...; slovo perception (2. řádek zespoda) zde není úplně vhodné, lépe sa conception

s. 29: má být ou celui-ci représente-il le sommet de la grotte;

s. 30: slovo douteux zde nevhodné (lépe flou, inexact); ce récit zde nevhodné, lépe třeba réflexion

s. 31: désapporuvent → désapprouvent; l'horror → l'horreur; Beniho nelze pokládat za teoretika klasicistního divadla (anachronismus);

s. 32: Bénit (sic!)

s. 33: verše je nutno oddělovat v citacích lomítkem

s. 34: souignait (má být soulignait?); au final?; il délègue sur les Dieux (vypadl předmět); paroles → lépe propos

s. 35: „les violences... doivent se pencher aux règles classiques“ je neobratné

s. 36: afin de susciter la pitié et la fureur, rozhodně ne fureur, má být terreur nebo crainte; le partisan d'Aristote – antepozice je zde nevhodná, lépe třeba en tant que partisan d'Aristote, il...

s. 37: commetre les morts sur le théâtre → lépe les meurtres; Corneille v *Rozpravách* cituje Horatiovo Umění básnické – to by v práci mělo být jasně uvedeno: antagonismus v požadavcích se tedy *in nuce* objevuje již v antice; autorité de la ressemblance → lépe primauté

s. 38: reprochant → reprochant

s. 39: répétons → répítions-le; le travail d'un dramaturge → zde lépe du dramaturge

s. 40: absolument → absolument; incotestable → incontestable; risquer DE

s. 41: jusqu'à aujourd'hui → jusqu'aujourd'hui, échappe à toutes tentatives → échappe à toute tentative

s. 42: on a constaté que Corneille n'efreint pas la doctrine classique → poněkud nešťastné tvrzení; práce se přece snaží ukázat, do jaké míry byla „klasicistní doktrína“ neustálená (anachronismus); on a mis en avants → en avant; prescrit à Médée antique ne pas immoler → prescrit à Médée antique DE ne pas immoler; exemplarité → exemplarité; au final: k tomu stanovisko Francouzské akademie, které zde kopíruji: „On fait de l'adjectif *Final* un substantif dans la construction **Au final**, grammaticalement fautive, qui se répand sans que rien ne la justifie.“

s. 44: stejnojmenným tragédiím napsaných → napsaným; Glauké (sic!); u Corneille nevystupuje, resp. ano, ale jmenuje se Créuse (Kreúza); Castelevetro je vykladač Aristotela, nikoliv „teoretik divadelní vědy“ (pleonasmus); tyto názory jsme aplikovali je lexikální galicismus

s. 45: Médein vražd dětí (sic!); Kreonta sebevražda → Kreóntova sebevražda; Horacia, jež (sic!)